

עמ"ת 53548/07/18 - מיכאל קרימסקי (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 53548-07-18

בפני: כב' השופט אריאל ואגו

מיכאל קרימסקי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ע.קופרמן

העורר:

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אסיף גיל

החלטה

החלטה זו ניתנת בערר שהוגש על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת ענת חולתא), שניתנה ביום 19.07.18, בעניינו של העורר, שהיה המשיב מספר 2 בבקשת מעצר עד תום ההליכים שהוגשה נגדו ונגד אחר - אדגר ביקמן.

כתב האישום, שהוגש נגד השניים, עניינו בהחזקה בצוותא של סם מסוכן מסוג "נייס גיא" בדירה באשדוד, כמות של כ - 1,300 גר' וכן - 159 גר', ומכירת סם בכמות של 5.47 גר' ל"לקוח" בשם לידור בתמורה ל - 25 ₪ (המחיר המיועד היה 50 ₪, אך ללקוח שהוא חייל, לא היה די כסף).

לגבי שני הנאשמים, שאחד מהם הוא העורר כאן, מצא בית המשפט, שיש ראיות לכאורה, וכמובן - עילות המעצר הן סטטוטוריות, אולם, בתוצאה האופרטיבית נעשתה הבחנה ביניהם. לגבי אדגר, הוחלט שבדיון המשך שנועד ל - 29.07.18, הוא יוכל להציג חלופת מעצר, ולגבי העורר שכאן, הוחלט על הזמנת תסקיר ליום 09.08.18 על מנת לשקול היתכנות חלופה למעצר.

העורר חולק הן על עוצמת ואיכות הראיות לכאורה ביחס אליו, והן על ההבחנה, שלטעמו היא אפליה, בינו לבין אדגר, שבית המשפט נוטה לשחררו לאחר הצגת חלופה, ואף ללא תסקיר.

בדיון שנערך אמש בפני, נשטחו טענות הצדדים. הדברים יוצגו בתמצית בלבד, על מנת לא לעכב מתן ההחלטה, כאשר מדובר בימי תורנות עמוסים.

נסיבות תפיסת הסמים דנן וקשירת העורר וחברו לעבירות המפורטות בכתב האישום, הן מעט ייחודיות, ומכאן התעוררו השאלות הראייתיות שלובנו בפני בית משפט השלום, כמו גם בערר כעת.

בדירה הנדונה בוצע חיפוש משטרתי ביום 01.07.18, בעקבות מידע מודיעיני, שלפיו המקום משמש לסחר בסמים. אמו של העורר עם שני נוספים ששהו שם נעצרו, ועניינם מתברר בנפרד. הסמים מושא כתב האישום הנוכחי, לא נתפסו

בדירה ולא נצפו בה באותה עת.

למחרת היום, העורר, בנה של האם שנעצרה קודם לכן, הגיע לדירה, לאחר שכבר לפני כן פנה, לגרסתו, לאדגר וביקש ממנו לשהות שם ולשמור על הדירה, ומטרת הגעתו שלו, לדבריו, הייתה כדי לנקות ולסדר אחרי החיפוש.

אנשי משטרה שתצפתו על הדירה, זיהו תנועה ערה של באים ויוצאים ממנה, גם עת העורר היה בדירה, והמשטרה סבורה, שמדובר בלקוחות שהוסיפו להגיע לדירה למטרת רכישת סמים וכי העורר וחברו המשיכו לבצע פעולות כאלה מהדירה וכאשר העורר בעצם היה "ממלא מקום" של האם והעצורים האחרים. בין הלקוחות היה החייל לידור, שאספקת הסם עבורו כלל אינה במחלוקת עוד, והעורר קיבל ומקבל על כך אחריות. הוא מכחיש, כיום, קשר לכל עסקה אחרת, מהזמן הרלוונטי, וכן קשר או ידיעה על שתי כמויות הסם שנתפסו בחיפוש מאוחר יותר, שבעטיו נעצרו השניים ביום 02.07.18.

הדגש הוא על המילה "כיום", משום שבחקירתו הראשונית קשר עצמו העורר לידיעה ברורה על כל המתרחש בדירה ועל הסמים שהיו מצויים בה והביע צער וחרטה. הוא חזר בו לאחר מכן והכחיש.

בית משפט השלום קבע, כי העורר שהה בדירה מתוך מודעות מלאה להיותה משמשת לסחר סמים, ונקבע שהוא הודה במודעות להימצאות סמים מסוג "ניס גיא" בדירה. לגבי הכמות של 1.3 ק"ג, נקבע שהתשתית הראייתית מסבכת אותו יותר מאשר את אדגר, אך יש חולשה ראייתית בכך, משום שלכאורה מדובר בכמות שהוסתרה בבית עוד לעת החיפוש הראשון (בזמן שהעורר אינו נקשר לאירועים אלה) ושרק נתגלתה בחיפוש השני שבוצע בסיוע כלבים, שאחד מהם איתר את הסם. לגבי הכמות האחרת, שהייתה גלויה על השיש במטבח, בעת החיפוש, העורר לא היה במקום (הוא נקרא לבוא לדירה על ידי שוטר שנכח בחיפוש והגיע אחרי 20 דקות), אולם, נקבע שהראיות הנסיבתיות, כניסות ויציאות של העורר מהדירה, בניגוד לאדגר שלא יצא ממנה, מראות שלא הייתה אפשרות אמיתית להכנסת סם זה לדירה אלא כאשר העורר נכח שם, ומכל מקום - הסם הגלוי היה בנמצא שם בעת שהעורר נכח בדירה. מכאן - אף לגבי כמות זו יש ראיות לכאורה.

צוין עוד בהחלטת בית המשפט, שלא רק שהעורר היה מודע לתפקוד הדירה ולעבירות המתבצעות ממנה בנושא הסמים, אלא, שיש תיעוד מוכח אודות הגעת זרים רבים כשהם נכנסים ויוצאים בזמנים שהעורר שהה שם. אף זה - נתון נסיבתי מסבך. העורר הסביר, שהוא רק הבהיר ל"לקוחות" הללו שמחזיקי הדירה, ובעלי דברם, לרבות אמו, נעצרו, והוא לא מכר להם מאומה.

בהינתן תשתית ראייתית זו וכאשר בית המשפט הבחין בין העורר לבין חברו אדגר, גם בשל כך שיש לעורר הרשעות קודמות בעבירות סמים, אם כי יחסית ישנות, וכאמור לעיל, הורה בית המשפט על בחינת חלופה אפשרית, בדרך של תסקיר לגביו, בעוד שלאדגר ניתנה אפשרות להציג חלופה בעוד ימים אחדים, אף ללא תסקיר.

בחנתי את חומר הראיות ואת החלטת בית המשפט, מושא הערר, כדי לראות, האם יש ממש בטענות בא-כח העורר, במישור הראייתי ולענין ההבחנה בין העורר לאדגר. לענין הראיות - לב הטיעון מתמקד באפשרות שלפיה, כפי שגם בית

המשפט קמא נטה לסבור, שלפחות הכמות הגדולה של סם שנתפסה בחיפוש השני פשוט לא נמצאה קודם לכן, אך הייתה שם זה מכבר ואינה קשורה לעורר. אשר לכמות הקטנה יותר והגלויה - הושם דגש על כך, שבעת החיפוש ומציאת אותו סם, העורר לא היה פיזית במקום.

לענין הראיית - חלה התפתחות חדשה, שמבחינת הראיות לכאורה יש לה משמעות, הגם שפרטי הדברים בוודאי יתלבנו בהליך העיקרי. בוצעה השלמת חקירה, במובן זה, שנערך מזכר משלים של רס"ב גל שובל, שהשתתף בשני החיפוש, ולדבריו, הכמות של 1.3 ק"ג שהכלב איתר מתחת לארונות שהוזנה, לא הייתה שם בחיפוש הראשון של 01.07.18. משמע - החומר לכאורה הגיע לדירה לאחר מכן. אין חולק, שפרט לעורר ולאדגר לא הייתה לאיש הזדמנות מעשית להחדיר לשם את הסם ולהסליקו (ככל שמי מהלקוחות הפוטנציאליים שהגיעו לדירה הביא את הסם, משום מה, גם אז הדבר מסבך את העורר באותה מידה). אדגר הוא חסר בית, ובניגוד לעורר לא סיבך עצמו בידיעה מפורטת על ההתנהלות בדירה ועל הסחר המתנהל ממנה. המסקנה המתבקשת, לשלב זה של ההליך, בהכרח מסבכת את העורר בהקשר כמות זו. נקודה זו מפחיתה את משקל קביעת בית המשפט, על כי קיימת סבירות גבוהה שהסם היה מצוי שם עוד קודם לחיפוש הראשון.

גם חומר הראיות הלכאורי שהיה לפני בית משפט השלום לעת מתן החלטתו, בהחלט הצדיק הקביעה כי יש ראיות לכאורה די הצורך.

אציין, בראשי פרקים, את הנקודות הבאות:

1. נטילת אחריות מפורטת מצד העורר על כלל ההתנהלות בדירה גם לאחר החיפוש הראשון וכאשר הגיע לשם, כביכול לסדר ולנקות את הדירה. העורר כינה את התנהלותו כ"מעידה" והביע צער. גם אם חזר בו מהודאה ראשונית זו, עדיין, לצורך הראיות לכאורה, יש לכך משקל רב. בהליך העיקרי ניתן יהיה לבחון מה משמעות חזרתו בו, לאחר מכן. מהודאתו מצטייר שהוא היה חליף ו"ממשיך דרכם" של אלה שנעצרו יום קודם לכן, בכל האמור בשימוש בדירה כתחנת סמים. יוער, שהמידע המודיעיני שעל פיו נעשה החיפוש השני ממוקד אכן בעורר, ולא ארחיב.

2. לגבי עסקת המכירה של כמות סם לחייל לידור, אין מחלוקת שאכן העורר ביצע זאת.

3. נתפסה אצל העורר כמות כסף גדולה, במזומן, במטבעות שונים. הסבריו להימצאות סכומים אלה, שאינם מתיישבים עם הכנסותיו הצנועות כמוכרן בחנות נוחות, קלושים ולא משכנעים.

4. העורר שהה שעות ארוכות בדירה, שבה היו סמים, בין בכמות הגלויה, בין בכמות מתחת לארונות, ובין כשמדובר בסם שנמכר לחייל, כאשר, הוא חווה תנועה ערה של יוצאים ונכנסים. אלה נתונים מסבכים ומכבידים, כאשר, קשה לקבל את ההסבר שלפיו עסק כ - 7 שעות ברציפות בניקיונות וב"הדיפת" לקוחות שבאו לקנות סמים באומרו שהנוגעים בדבר עצורים.

בהינתן אלה, יש לקבוע, כי קיימות ראיות לכאורה, מוצקות דיין, לשלב זה, לגבי שתי כמויות הסם, מושא החיפוש השני, לרבות ביחס לכמות הגדולה, וכמובן- יש ראיות לכאורה ביחס לסם שנמכר ללידור. חלק מהמערך הראייתי הוא נסיבתי, במידה כזו או אחרת, אך, פרשנות הדברים ומשקלם צריכים להיעשות בהליך העיקרי.

ההבחנה שנעשתה בין העורר לבין אדגר, כפי שנמוקה בידי ביהמ"ש - לגיטימית וסבירה, הן לאור עברו של העורר, והן בשל זיקתו העמוקה והמתמשכת עם הנעשה בדירה, לרבות לפי דבריו והודאתו הוא. אין גם מדובר בהבחנה דרמטית ובעלת פוטנציאל להיחשב כמפלה, מלכתחילה. לגבי שני המעורבים, לא נשללה אפשרות לחלופת מעצר. ההבדל הוא רק בהזמנת התסקיר לגבי העורר, בעוד שאופשר לחברו להציע חלופה ללא תסקיר.

בסופו של יום, וכאמור, משלא נשללה היתכנות של חלופה למעצרו של העורר, העניין יבחן לעומק עם הגשת התסקיר, בעוד ימים לא רבים. אין מקום לקבל טענת ב"כ העורר שיש לאמץ את החלופה שהוא מציע, כבר כעת, וללא בחינה לעומק, רק בשל כך שבתי משפט אחרים, מצאו את מסגרת "לופט" כחלופה נאותה.

מכל אלה - מסקנתי היא, שאין כל מקום להתערב בהחלטה, מושא הערר, כפי שניתנה, ועל כן אני דוחה את הערר.

**ניתנה היום, י"ג אב
תשע"ח, 25 יולי
2018, במעמד
הצדדים.
אריאל ואגו, שופט**